



## Kolmeſordne wõitlus ühe maa pärast

## Ungerjapüügi suurmeisteritest ja nende kavalustest

Wiidifas on sarnane kala, et wähest uurb ta  
oife määratutes parwedes uualistunde, kus teda  
tiheba noodaga lerge püüida, kuid samas kaob ta  
jüggawasse merre ja in wõid päew otja wedada  
tühja noola. See inagi forral tõmbab wenelane  
oma solm wunda wiidifaid ihte loomusega päia

angerjaid hirmutama.

Veipilised on oma angerjapiisügiga  
toidufuht dõhtuni jedaõvõrd kiirelt ametis,  
ei maagimiseks ja teedoomiseks jääb ühe nappilt  
nega ille. Dõhtuti vutõõd on oma poolelõitõhtat  
dõge imaalõise ennam madaalase vette ja juba fois-  
foisult allaste kontrollõimise, palin neid angerjaid  
iceford „fõide“ on läinud. Siis tnuafse aga õn-  
ged kirtuga vailin, puhastatavale vooandeti fõõia-  
dest ja mereprahist ja vialõafse tellan 9 ja 11 vailõel  
vialõel nuresti jisse. Seelford aga juba fõigatu-  
maafse vetele pãamafse piisõiga, fuht neid dõht  
jalle vailõa tnuafse ja jõe nuresti madafõitõubela  
vialõile.

Mer.

**Juutide, araablaste ja inglaste huvide tulipunkt. — Aastatuhanded ei suuda muuta maa geograafilise asendi tähtsust. — Muhamedi rasu Saalomoni templi juures**

## Wäike maa — suured probleemid

## Lennukil Rairost Jeruusalema

Sügnarhara, kes elasid Palestiina lõuna-  
poolsel madalmaal, wanal wilistide maal,  
siinist ifka ainult liihifelt aega oma läbitäi-  
gumaid riididets wälja hujundada. Saabeli  
ja Egiptuse wangipõlu, millest jutustawad  
Wana Testamendi legendid, on tõepoolest  
olnud, tugi neist on jätinud wähe jälgi Ni-  
luse ja Eufraati ääretel maaed kultuurides.  
Nües siis, kui wõimain oagafikultuuri jõue-  
tats jäid, wõinud rahwab läbitäigumaaes ha-  
kata arendama oma enda kultuuri, mis  
meieni ulatunud Taarweti ja jönniflaste  
ajastuna.

Palestiina mäginäa suguhaard ei juntu-  
 nud aqa funagj pifemat aaga iäiläitda üht-  
 last riiti. Baaraode ifkele järgnes asjuü-  
 laste oma, ja pärast neid tungib Baabilon-  
 föige mägewani riit Idas, rannilise. Seru-  
 jalenni laugeb ja häwitatakse. Kui room-  
 laised hiljem panid käe Egiptusele, oli jällegi  
 Palestiina jee, tes läbiifigimaana Nadri-  
 tidesse pidi kannatama rõhuna protektoraa-  
 di all Hiljem uhmis jelle Aaabia laine, ja  
 nipes sellega päikes wanas Serualennus-  
 widulde Lahida Idas kolmas inur ilmnus-  
 religioon. Kaljule, misle iifits Saalenni-  
 tempel, lastus Mihameedi norsesaw ratiu-  
 pärast jeda, kui oli wiinud oma isanda ühel-  
 dõ! Weffat Palestiina mäqile maale.

## Üks Prantsuse teadlane ei leia üle 250 milj. hinge

Hiinas ei peeta mingit rahvaloendust. Ametlikud ajutised avaldavad küll mingeid statistilisi andmeid, kuid need on niisama hästi kui mitte millegagi põhjendatud. Pe-  
refonnakeisri ake jündide, abielude ja juri-  
jate registreerimise Hiinas ei tunta.

Milliseid andmeid siis kajutatakse rahwa-  
arvu kindlaksmääramisel? Juba mandariin-  
id olid wälja arwutanud, et Hiinas on 60  
milj. eluajet ja perfonnatfist. Suure fima-  
diwufe najat arwestatwad mõned aja pere-  
lonna koosfeisju 6,32, ifegi 8-1e. Dr. Le-  
gendre peab need arwufid fiialdatuifis.

Eureliius on juur ka täiskasvanute rida-  
des. Seni võtta arvesse miinaste aastate  
kõudjääd, järe näeme, et Hiina rahvaarv  
väheneb järjest. Arvestades teistmüel 4,7  
hinge perekonna peale, peaks Hiina rahva-  
arv ulatuma umbes 280 miljonile hingele,  
kuib praegu, nägu arvab dr. Legendre et  
üleka rahvaarv mingil tingimüel 250 mil-  
jonit hinge. Ka veel jeeigi arv mündub  
talle olevat küllalt liialdatuna.

Nii piiratud ja väike kui maa origi, nii juured ja ajalooliselt vägevad on probleemid, mis maailmajärgest alates, on Palestiina hujumardud piirkonnaks, kus valitses elatine kõrgepinge. Kuigi on peetud lause, et Briti tubernerid, kes harjunud raudse täega valitsema 40-miljoni elanikuga provintsi, peaks olema tühi asi Palestiina rahutu sihi ühe pealelõuna jooksul maha suruda. Sa siiski ojutub see vaimutaks. Mä ei oleme nimelt 1,3 miljonit inimest, kes tänapäeval Palestiina titjal pinnal tõrjuti elavad, vaid probleemidest, mis hiiglasuurte kuristifludena seijavad lõlne Palestiina pinnal elava rassi taga. Ei kuln palju aega, et elasi anda välist asjakefakti, jarmuli kui inglaste, araablaste ja juutide poolt neil aastail Palestiinasse maha jäetud hirmute ja haamatute arvni. Ka ei tarvitjeks kelle-

### A. Christie põnewusromaan

„Miks Adams?“  
Ta pilt rändas tema laua poole.  
„Koh, ütleks ta naeratades, „mida pean ma teema kohta ütlema?“  
„Minult jeda, misliit muljet ta teile avaldab.“  
„Mon cher, kas pean täna öösi mängima eumiss-  
tajat, kes vaatab täht ja sõulele iseloomust?“  
„Teie võite jeda teha paremini kui kõik teised,  
nõustusin mina. „Teil on tõesti hea üst inimise,  
hastings. See liigutab mind. Kas Teie ei tea, mu sõ-  
ber, et igaüks meist on meie saladus, vabastühivate  
tiigede ja ihade labiirint.“  
„Mais oui, c'est vrai. Mul on omad väikesed  
arvamisid, kuid ihetella forda tünnest meie eesime.“  
„Mille Derente Poirot?“ ütlesin ma naeratades.  
„Jeggi Derente Poirot! Oh! tean väga hästi, et  
teil on alati minuist niipigune arvamine, nagu oleksin  
enamat täis, kuid isepoolest, ideoan teile, et olen väga  
tagasihoidlik inimene.“  
Ma naersin.  
„Teie ja tagasihoidlik!“  
„See on nii. Välja arvatud, huumoritan jeda,  
et olen vähe uhte oma vurrudele. Mitte kusilil Lon-  
dons pole ma näinud jellileid, millestide võits võrdelba  
uendega.“  
„Zellepeale jeda teia kindel,“ lausisin kuulvalt.  
„Mistis ei julge Teie avaldada oma arvamist Carlotta  
Adams'i kohta?“  
„Eile ei ariste!“ ütles Poirot lihtsalt. „See üt-  
leb peaaegu kõik, et ole?“  
„Teie ei taha vneti ütelda, nagu varitseksid teid  
elus hädahood?“  
„Kõigi meiega võib juhtuda jeda, mu sõber,“ ütles  
Poirot tõsiselt. „Ennetus võib meid alati ootama-  
hust tabada. Kuid mis punktub Teie küsimus miks  
Adams'ist, siis arvan, et temal on tõesti edu. Ta on  
terane ja võib olla negi enam. Teie olete kindlasti  
rähle pan. d, et ta on jumaliku?“  
Aha polnud jeda veel märganud. Kuid nägid, kui

kui ta seda mainis, nägin näitleja näos tema semiidil  
 jugu meenutavaid tunnuseid. Poirot noogutas peaga.  
 „See tagab talle edu. Kuid iids hädasõlt varitsel  
 teda, et me juhi hädasõltudest räägime.“  
 „Mida teie sellega arvate?“  
 „Maaharastus. Rahaarastus wõib seelugu  
 inimele mõistlikult teel tõendamata wia.“  
 „Seda wõib juhtuda kõigi meiega,“ ütlesin mina.  
 „See on tõsi. Aगतas mina wõi teie, meie näel  
 jime hädasõlt. Meie wõistime kaaluda põhjusi, mis  
 kõnelenad asja poolt ja wastu. Kui Teie nii waga ar  
 mastate raha, kui teie ainult näete raha, siis jääb tõsi  
 minu jelle tõuale.“  
 Ma naeratafin ta tõsise tooni üle.  
 „Eeneralda, mustalajefuninganna, on heas wor  
 mis,“ tähendafin nõuawalt.  
 „Meloomu pühholoogia on huwitaw asi,“ wastas  
 Poirot küsma rahuga. „Ei wõida olla huwitatud ro  
 mast, ilma et olafike huwitatud pühholoogiast. Kõige  
 tähtiam pole mitte mõrwa fakt, kuid see, mis on selle  
 taga. Kas teie jälgite mind, Hastings?“  
 Ma wastafin, et ma teda kunreparajelt jälgifin.  
 „Elen tähele pannud, et töötades koos mõne ju  
 tunni kallal, teie alati wõrgutate mind füüsilisele regem  
 jele, Hastings. Te tahate, et ma mõdaafin jalajälgi  
 analüüsifin figareitubsta, olefin siruli kõhul et muride  
 aja iikstasja. Te iialgi ei mõista, et, nõjatudes tügi  
 toolis jultud silmili te jõuate probleemli lahendujele ka  
 hemale. Siis te näete mõdistuste filmadega.“  
 „Mina küll mitte,“ ütlesin mina. „Kui mina nõ  
 jatum taqaji tügitustis finüsilini, juhtub minuga ainult  
 iiks asi!“  
 „Elen jeda tähele pannud,“ ütles Poirot. „See on  
 nii imelik. Säärastel filmapihtudel aju töötab palwini  
 fulijest, lastumata laiska puhkuse. Mõdistuste aktiiv  
 jus, see en nii huwitaw, nii wõrgutaw. See wäikeste  
 hallide rakkude töö en waimne lõhn. Ainult nemad wõid  
 wad meid ühist läbi juhtida tõe juurde.“  
 Kardan, et mul on isandid hajumuseks muist as  
 juht mõelda, niipea kui Poirot hakkab kõnelema oma  
 wäikestest hallidest rakkudest. Elen tõide jeda juba nii  
 jageli kuulnud.  
 Zel puhul mu tähelepänu pöördus neljale meie  
 kõrwallaasas istumale inimejelle. Kui Poirot' mono  
 loog jõudis lõpule, tähendafin ma muriaates:  
 „Teie olete wõitud, Poirot. Seledajumffelin  
 ladu Edmawale waerwalt juudab wõrasta teist filmi.“

„Stahtlemata on talle räägitud, kes ma olen,“ ütles Poirot, piitudes olla tagasihoidlik, mis tal aga ei õnnestunud.

„Ma mõtlen, need on ju kuuljad vurrud,“ ütlesin ma. „Ta on võlutud nende luult.“

Poirot silistas neid vargi.

„Su findel, et nad on ainsuadised,“ mõõnis ta.

„Oh, mu sõber, „hambahari“, nagu teie seda nimetate, mida siin fantafje, — on fohutaw, — wõstik looduse külluse onawoifiline tärpimine. Loobuge jellest, mu sõber ma palun teid.“

„Tunnala pärafi,“ ütlesin ma, tähelepantu pööras mata Poirot' palwlele.

„Eedbi tõuse üles. Muun, ta tuleb meiega kõnelema. Bryan Martin waidleb wastu, kuid ta ei pane jeda tähele!“

Ta tõesti. Jäne Wilfinjon tõusis järeftu oma toolilt ja tuli meie laua juurde. Poirot tõusis püsti ja tunnustas. Mina samuti.

„Monfieur Hercule Poirot, etf ole?“ ütles pehme looritatud hääl.

„Olen teie teenistufes.“

„Monfieur Poirot, tahaffin teiega kõnelda. Ma pean teiega kõnelema.“

„Aga palun, madame, kas teie ei wõtaks istet?“

„Ei, ei, mitte fiin. Tahaffin kõnelda teiega erawijiffil. Kähe-ne õige üles minu tubadesse.“ Bryand Martin astus tema juurde.

„Teie peate wähe ootama, Jäne. Meil on õhtu-ööf weel poolft, ja härra Poirot'l jamuti. „Kuid Jäne Wilfinjon ei loobunud mitte nii fergefti oma fawat-juftelt.“

„Kuidas, Bryan, mis fiis jelleft? Me lafeme õhtutöögi üles laata. Korralda see nii, palun! Ja, Bryan —“

Jäne järgnes talle ja kõneles temaga tungiwalt. Bryan protestis, fihmi fortintades ja pead raputades. Kuid Jäne Wilfinjon rääkis tungiwamalt ja lõppefs, Bryan nõustus ferge kõlalebitufega.

Üks wõi faks folda nende kõnelufe feftes, oli ta jearimand pilguga lauba, füs istus Carlotta Adams, ja ma küfiin eueftelt, kas nad ei kõnele Amererita tüdrukufi.

Olles jaanud, mida tahtis, Jäne tuli tagafi, järe rades.

„Kähe-me nüüd otfe üles,“ ütles ta, ja naeratas ifegi mulle.

Küfiin, kas meie tema fawatjufiga nõustamine wõi

mitte, ei tulnud tal nähtavasti üldse mõttesse. Ta  
üllatas meid ilma vähemagi wabandujeta. „En suu-  
rim an näha teid siin täna õhtul, härra Poirot“, ütles  
ta, jannudes meie eel listi poole.

„Depoolist jee oivaline, mul näib öinne olevat  
Ma parajasti ei teadnud, mida teha — siis waatafin  
üles, ja nägin teid isturwat kõrwallaualas ning mõtlefin  
endami: „Küllap härra Poirot ütleb, mida pean  
tegema.“

Ta katkestas sõne, et ütelda listi-poiile: „Teie  
korral!“

„Kui ma teid aidata wõin,“ — algas Poirot.

„Olen weendumud, et wõite. Olen kuulnud, te  
olewat sõige toreدام nices maailmas. Keegi peab minit  
kimbasteit pääitima ja ma tunnen, et teie olete nices  
fies jellega toime tuleb.“

Meie wassuime listiit teisel korral, ta juhtis meit  
mööda foridori, ja me astujime Savoy-hotelli nooblit  
masje forterisise.

Wilates oma wale farnuashfie pefertini toolise ja  
falfisfimbidega fannistand fäketi lauale, näitlejatat  
wajus toolise ja hiiuatas:

„Härra Poirot, fäs nii wdi teifiti, ma pean waba  
nema oma abifaafait!“

Teie peatükk.

**Shutrine.**

Mõne hetke järel Poirot toibus imestustelt.

„Kuid, proua,“ ütles ta, wälkuvail silmil, „abiolu lahutamised pole minu eriala.“

„Kuidlasti, ma tean jeda.“

„Selfless wajaie adwokaati.“

„Jüst siin te efiite. Elen tiidinenud adwokaatidest? Mul on olnud diglasi adwokaate ja kelne, ütsti neil pole suutnud mind aidata. Adwokaadid tunnevad jeda, kuid neil pole pörmugi loomulikku midistust.“

„Kas teie arvate, et minul jeda on, madam?“

„Mul wõib midistust olla ja ka mitte olla — tege-  
sistust mul teda ju on, milleks teie jeda. Kuid teie wäite  
aži pole minu genre.“

„Ma ei midista, miks siis mitte: See on probleem.“

„Ja? probleem“

„Ia ta on küllalt raske,“ jättas Jane Wilfinjon.

„Mjuu, te pole mees, kes tagasi pörtab raskuste ees!“

„Imetlen teie selgugaalufisust, madam. Kuid  
jüski — ma ei aja lahutusaži.“



**raamatuid**  
nõudes nahkkõites pakub  
**„POSTIMEHE“ raamatukorjale**  
Tartu. Suurturg nr. 16.





# THE GREAT ESCAPE

foer  
inna numbriga. Mäksa  
Tatriku t. Madi.